

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoE/72/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817203231
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817203231.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Ivety Anderlovej v exekučnej veci oprávneného G., zastúpeného M. proti povinnému N., o vymoženie istiny vo výške 1.216 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 9Er/684/2017-68 zo dňa 16. mája 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojím uznesením vyhovel námietkam povinného proti exekúcii (výrok I.), exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil (výrok II.). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom, doručeným súdnemu exekútorovi dňa 13.02.2017, domáhal proti povinnému vykonania exekúcie pre vymoženie istiny vo výške 1.216 Eur s prísl. na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodnutie rozhodcu L.. O. S. zapísaného v zozname rozhodcov vedenom Rozhodcovským súdom **Royal Development**, so sídlom Hruboňovo - Rozhodcovský rozsudok, sp. zn. RD/149/2016 zo dňa 19.12.2016, ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.12.2016. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi M.. U. M. udelené dňa 10.04.2017. Povinný podal v zákonnej lehote námietky proti exekúcii a dôvodil, že rozsudok RD/149/2016 je nespôsobilým exekučným titulom, rozhodcovský súd nemal právomoc konať, nakoľko nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovský rozsudok mu nebol doručený, z opatrnosti však podal na Okresnom súde Bratislava žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku a návrh na odklad vykonateľnosti. Súd prvej inštancie zistil, že v exekučnej veci oprávnený vymáha plnenie **na základe Rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu Royal Development**, so sídlom Hruboňovo, sp. zn. RD/149/2016 zo dňa 19.12.2016. Pohľadávka bola vedená voči spoločnosti N., s.r.o. (predtým D. N., s.r.o.). Rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc rozhodnúť vo veci z Rámcovej zmluvy o podnikateľskom nájme hnutelných vecí NZ č. XXX-XXXXXXX zo dňa 13.02.2014, uzatvorenej medzi spoločnosťou D. N., s.r.o. ako nájomcom a spoločnosťou G. Z., s.r.o. ako prenajímateľom. V článku 6 ods. 6.6 Rámcovej zmluvy sa zmluvné strany dohodli na uplatnení rozhodcovskej doložky Rozhodcovského Súdu **Royal Development** v zmysle č. 6 odst. 6.8 VPP. Podľa č. 6 odst. 6.8 VPP všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené pred Rozhodcovským súdom **Royal Development** zriadeným pri spoločnosti **ROYAL DEVELOPMENT**, spol. s r.o. podľa jeho Štatútu a rokovacieho poriadku. Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať za účelom zistenia, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, **pre vydanie ktorého nie je daná právomoc rozhodcovského súdu**, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemá právomoc. Súd prvej inštancie preskúmal danú vec a mal za to, že rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodnúť vo veci voči povinnému rozhodcovským rozsudkom. Právomoc rozhodcovského súdu bola založená rozhodcovskou doložkou obsiahnutou v Rámcovej zmluve o podnikateľskom nájme hnutelných vecí NZ č. XXX-XXXXXXX zo dňa 13.02.2014, uzatvorenej medzi spoločnosťou D. N., s.r.o.

ako nájomcom a spoločnosťou G. Z., s.r.o. ako prenajímateľom. Rámcovú zmluvu o podnikateľskom nájme hnutelných vecí NZ č. XXX-XXXXXXX podpísal za spoločnosť konateľ D. N., s.r.o. Bc. M. N., ktorý konal v mene a na účet spoločnosti D. N., s.r.o., pri podpise konateľa na zmluve je od tlačok pečiatky spoločnosti D. N., s.r.o. V Rámcovej zmluve o podnikateľskom nájme hnutelných vecí NZ č. XXX-XXXXXXX sa zmluvné strany dohodli na uplatnení rozhodcovskej doložky Rozhodcovského Súdu Royal Development. Nakoľko zmluvnými stranami predmetnej zmluvy sú spoločnosť D. N., s.r.o. ako nájomca a spoločnosť G. Z., s.r.o. ako prenajímateľ, Rozhodcovský súd na základe rozhodcovskej doložky môže prejednať a rozhodnúť len spory, ktoré vzniknú medzi týmito zmluvnými stranami. Z predložených rozhodcovských rozsudkov, ako aj vyjadrenia oprávneného vyplýva, že Bc. M. N., ako fyzická osoba, nepodpísal predmetnú Rámcovú zmluvu o podnikateľskom nájme hnutelných vecí NZ č. XXX-XXXXXXX, pričom sa nepovažuje ani za právneho nástupcu spoločnosti D. N., s.r.o. Vzhľadom na to, že oprávnený nepreukázal, že by povinný Bc. M. N., ako fyzická osoba, platne uzatvoril s oprávneným rozhodcovskú zmluvu, resp. rozhodcovskú doložku, Rozhodcovský súd Royal Development, zriadený pri spoločnosti ROYAL DEVELOPMENT, spol. s.r.o. nemal právomoc rozhodnúť rozhodcovským rozsudkom vo veci, sp. zn. RD/149/2016 zo dňa 19.12.2016. Exekučný titul, na podklade ktorého je exekúcia vedená, nie je spôsobilým exekučným titulom, nakoľko ho vydal orgán bez oprávnenia rozhodovať vo veci a spôsobuje nezákonnosť ďalšieho pokračovania v exekúcii. Na základe vyššie uvedených skutočností a zákonných ustanovení súd prvej inštancie rozhodol tak, že námietkam povinného proti exekúcii vyhovel. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie v zmysle § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Predložený Rozhodcovský rozsudok, vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcovského súdu v danej veci konať, a to s poukazom na neexistenciu rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. O trovách zastavenej exekúcie rozhodne súd podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, po právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie samostatným uznesením, a to z dôvodu, aby predišiel novej situácii, kedy by výrok o trovách konania nadobudol právoplatnosť skôr ako výrok o zastavení exekúcie, nakoľko proti rozhodnutiu sudcu o výške trov konania nie je v zmysle § 357 CSP prípustné odvolanie. Vzhľadom na to, že exekúcia bola týmto rozhodnutím zastavená, súd prvej inštancie nerozhodoval o návrhu povinného na povolenie odkladu exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na § 243h ods. 1, § 50 ods. 1, § 58 ods. 1, § 57 ods. 1 písm. g), § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený v zmysle § 357 ods. a), § 365 ods. 1 písm. d), h) CSP. Žiadal exekučný súd, aby prehodnotil svoje rozhodnutie v zmysle § 376 CSP autoremedúra a vydal nové uznesenie, v ktorom námietky povinného zamietne a zamietne aj návrh povinného na odklad exekúcie. Dôvodil, že exekučný súd zrušením ust. § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. v znení platnom od 01.01.2015 nemá akúkoľvek právomoc meritórne a procesne preskúmať nespotebiteľské rozhodcovské konanie, ani posudzovať, akým spôsobom strany medzi sebou uzatvorili rozhodcovskú zmluvu, nespotebiteľské rozhodcovské rozhodnutie je od 01.01.2015 pre exekučný súd vždy vecou rozhodnutou - res iudicata. Exekučný súd nesprávne interpretoval obsah exekučného titulu. V záväzkovom vzťahu štatutár právnickej osoby, t. j. žalobca nevystupoval ako fyzická osoba - spotrebiteľ, ale ako súčasť právnickej osoby, za ktorú prevzal záväzok. Jednalo sa o obchodný spor podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Povinný zo zákona zodpovedal za záväzok spoločnosti D. N., s.r.o., kde bol konateľom. Oprávnený si nedokázal vymôcť pohľadávku, a preto plne zákonným spôsobom žaloval na príslušnom rozhodcovskom súde bývalého konateľa spoločnosti. Arbitrabilita rozhodcovského súdu vychádza z § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. Rozhodcovská zmluva sa vzťahuje aj na právnych nástupcov strán a platí aj v prípade inej zmeny v osobe veriteľa alebo dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva. V tejto súvislosti dal do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 1/2018-8, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Ndc/10/2016 a rozsudok Súdneho dvora, sp. zn. C-419/11, poukazoval na rozhodnutia iných súdov v obdobných veciach. Zdôraznil, že Exekučný súd je v celom rozsahu viazaný rozhodcovským rozsudkom a musí k nemu pristupovať, akoby to bol rozsudok všeobecného súdu. Takéto explicitné tvrdenie je uvedené priamo v zákone č. 244/2002 Z. z. Na akúkoľvek preskúmanie nespotebiteľského rozhodcovského konania sú oprávnené iba kauzálne príslušné súdy podľa § 28 CSP na základe návrhu, ktorý musí byť podaný v zákonom stanovenej lehote. Exekučný súd v predmetnom konaní porušil zásadným a neodôvodneným spôsobom ust. § 35 a § 44 ods. 2 zákona

č. 244/2004 Z. z., keď odmietol povoliť exekúciu riadneho exekučného titulu v nespotrebitelskej veci. Exekučný súd nie je zákonným súdom voči rozhodcovskému konaniu RD/149/2016 a neprislúcha mu suplovať, alebo nahrádzať kauzálnu príslušný súd, ktorým je v tomto prípade Okresný súd Bratislava V. Odôvodnenie napadnutého uznesenia je právne nepreskúmateľné, nakoľko je v diametrálnom rozpore a textom príslušných právnych noriem a tiež je v diametrálnom rozpore s existujúcimi prejudiciálnymi rozhodnutiami Európskeho súdneho dvora, Ústavného súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a prejudiciálnou praxou iných exekučných súdov. Odvolateľ poukázal na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 44Ek/74/2017, Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 23Ek/56/2017, uznesenie Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 23Er/248/2016, uznesenie Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 24Er/369/2016 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43CoE/115/2015. Záverom žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutom rozsahu zrušil a rozhodol tak, že námietky povinného voči exekúcii a návrh na odklad exekúcie zamietla, a aby zaviazal povinného na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia voči oprávnenému.

3. V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu povinný uviedol, že považuje celé rozhodcovské konanie za nezákonné a vydaný rozhodcovský rozsudok za rozhodnutie, ktoré v žiadnom prípade nemôže byť spôsobilým exekučným titulom. Mal za to, že exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať, či rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe riadne uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy. Právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor titulu so zákonom, t. j. či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie. Preto musí zisťovať, či rozhodcovská zmluva bola medzi stranami vôbec uzatvorená, ale aj to, či bola uzatvorená platne. V súvislosti s argumentáciou oprávneného o nezákonnom a nedôvodnom postupe súdu prvej inštancie dal do pozornosti postup rozhodcovského súdu, ktorý je nezákonný a zavádzajúci. Opätovne poukázal na postup pri doručení rozhodcovského rozsudku, ktorý namietal aj v námietkach proti exekúcii. Rovnako považoval za nezákonný a nedôvodný postup oprávneného v tom, že záväzok, ktorý vznikol z rámcovej zmluvy, preniesol na povinného ako na fyzickú osobu. Stotožnil sa s názorom exekučného súdu v tom, že medzi ním a oprávneným nebola uzatvorená žiadna zmluva, ktorej obsahom by bola rozhodcovská doložka. Takýmto postupom si oprávnený umelo vyvodil právomoc rozhodcovského súdu a nezákonným postupom sa dopracoval k exekučnému titulu. V súvislosti s napadnutým rozhodnutím dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 6CoE/75/2017. Z vyššie uvedených skutočností považoval za zrejmé, že napadnuté uznesenie je vecne správne a zákonné. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

4. Oprávnený vo svojom vyjadrení k vyjadreniu povinného uviedol, že námietky a hypotézy povinného sú vo vzťahu k tomuto exekučnému konaniu irelevantné. Exekučný súd v rozpore s prejudiciálnou praxou, Exekučným poriadkom a zákonom č. 244/2002 Z. z. si prisvojil právomoc preskúmať nespotrebitelský rozhodcovský rozsudok a posudzovať priebeh rozhodcovského konania a dokonca posudzovať právomoc rozhodcovského súdu. Oprávnený mal za to, že nepovolením tejto exekúcie konajúce súdy porušili jeho ústavné práva a Exekučný poriadok. Dal do pozornosti uznesenie ústavného súdu, sp. zn. II. ÚS 300/2018-27 zo dňa 14.06.2018, na základe ktorého žiada súd prvej inštancie, aby v rámci autoremedúry zrušil napadnuté rozhodnutie, vydal poverenie na vykonanie exekúcie a zároveň, aby zamietol všetky námietky povinného. Toto považoval za jediný a zákonný postup. Ďalej uviedol, že povinný nedisponuje žiadnym právoplatným rozhodnutím o zrušení exekučného titulu, je iba nespokojný s výsledkom rozhodcovského konania. K námietke nedoručenia a nezákonného postupu rozhodcovského súdu uviedol, že povinný si prevzal rozhodcovský rozsudok fikciou doručenia a v tejto súvislosti poukázal na ust. 111 CSP. Oprávnený z vyššie uvedených dôvodov trval na zamietnutí námietok povinného a zamietnutí odkladu exekúcie.

5. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

6. V danej exekučnej veci oprávnený vymáha plnenie na základe rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu Royal Development, so sídlom v Hruboňovo, sp. zn. RD/149/2016 zo dňa 19.12.2016, ktorým bola povinnému uložená povinnosť uhradiť oprávnenému

dĺžnú sumu 1.216 Eur z titulu istiny, úrok z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 180 Eur odo dňa 23.04.2016 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 180 Eur odo dňa 23.05.2016 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 180 Eur odo dňa 23.06.2016 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 240 Eur odo dňa 29.07.2016 do zaplattenia a náhradu trov rozhodcovského konania vo výške 276 Eur a právnenému zástupcovi oprávneného uhradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 209,97 Eur. Keďže spoločnosť N., s.r.o. (predtým D. N., s.r.o.), ktorá bola pôvodným dĺžníkom oprávneného, nedisponovala žiadnym majetkom, oprávnený sa domáhal náhrady škody podľa § 135a zákona č. 513/1991 Obchodného zákonníka voči konateľovi spoločnosti D. N., s.r.o. Bc. M. N.. Rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc rozhodnúť vo veci z Rámcovej zmluvy o podnikateľskom nájme hnutelných vecí NZ č. XXX-XXXXXXX zo dňa 13.02.2014, uzatvorenej medzi spoločnosťou D. N., s.r.o. ako nájomcom a spoločnosťou G. Z., s.r.o. ako prenajímateľom. V čl. 6 ods. 6.6 Rámcovej zmluvy zmluvné strany uzavreli rozhodcovskú doložku. Z odôvodnenia rozhodcovského súdu plynie, že žalovaná náhrada škody je v priamej súvislosti s predmetom rozhodcovského konania vedeného pod sp. zn. RD/126/2016 (rozhodcovské konanie vedené proti spoločnosti N., s.r.o.) a v priamej súvislosti so zmluvou podpísanou Bc. M. N. ako konateľom spoločnosti D. N., s.r.o., súčasťou ktorej je rozhodcovská doložka. Právomoc rozhodcovského súdu tak bola založená rozhodcovskou doložkou obsiahnutou v Rámcovej zmluve č. XXX-XXXXXXX zo dňa 13.02.2014, uzatvorenej medzi spoločnosťou D. N., s.r.o. a spoločnosťou G. Z., s.r.o., ktorú podpísal za spoločnosť konateľ D. N., s.r.o. Bc. M. N., ktorý konal v mene a na účet spoločnosti D. N., s.r.o.

7. Súd prvej inštancie rozhodol, že rozhodcovský súd Royal Development, zriadený pri spoločnosti ROYAL DEVELOPMENT, spol. s.r.o. nemal právomoc rozhodnúť rozhodcovským rozsudkom vo veci, sp. zn. RD/149/2016 zo dňa 19.12.2016, nakoľko nedošlo k platnému uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy medzi oprávneným - G. Z., s.r.o. a povinným Bc. M. N.. Svoj názor o oprávnenosti a povinnosti riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy, odvodil z § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Hoci uzavrel, že ide o obchodný spor podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/>>, preskúmal danú vec a uzavrel, že rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodnúť v danej veci rozhodcovským rozsudkom, nakoľko svoju právomoc na konanie a rozhodnutie vyvodil z neexistujúcej rozhodcovskej zmluvy. Preto je exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, na podklade ktorého je vedená exekúcia, nespôsobilým exekučným titulom, nakoľko ho vydal orgán bez oprávnenia rozhodovať vo veci a spôsobuje nezákonnosť ďalšieho pokračovania v exekúcii.

8. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri riešení otázky, či v exekučnom konaní zákon o rozhodcovskom konaní vylučuje skúmanie (nedostatku) právomoci rozhodcovského súdu rozhodnúť spor, je potrebné rozlišovať, či rozhodcovské konanie sa týka sporu zo spotrebiteľského vzťahu alebo iného právneho vzťahu.

9. Skúmaním platnosti, resp. existencie rozhodcovskej doložky (zmluvy) sa exekučné súdy musia zaoberať s poukazom na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v súvislosti s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, nakoľko musia posúdiť, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom, či nedošlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Rozhodcovský rozsudok, vydaný v spotrebiteľskej veci, je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská doložka (zmluva), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu má v spotrebiteľských veciach za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku v zmysle jeho nezáväznosti.

10. Pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu vyplývajúceho z iného než spotrebiteľského vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania namietať nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej doložky alebo rozhodcovskej zmluvy (§ 21 ods. 2) a možnosť podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej doložky alebo rozhodcovskej zmluvy (§ 40 ods. 1 písm. c), vylučujú v nespotebiteľských veciach skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní v zmysle zásady „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“ alebo „nech si každý stráži svoje práva“, alebo „zákony sú písané pre bdelych“), pričom nevyužitie postupu podľa týchto

ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní (viď rozhodnutie najvyššieho súdu, sp. zn. 6ECdo/7/2013 <<http://merit.slv.cz/6ECdo7/2013>> z 26.06.2013 vydaného ešte v čase, keď jedinou úpravou rozhodcovského konania bol len zákon o rozhodcovskom konaní).

11. Dňa 01.01.2015 nadobudol účinnosť zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorým došlo k oddeleniu zákonnej úpravy nespotebiteľského a spotrebiteľského rozhodcovského konania a markantným spôsobom sa zvýraznil rozdiel v oboch týchto konaniach, spočívajúci predovšetkým vo zvýšenej ochrane spotrebiteľa ako „slabšej strany“ v rámci zmluvného vzťahu a nadväzujúceho rozhodcovského konania.

12. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.09.2018, sp. zn. II. ÚS 300/2018, ktorým zrušil rozhodnutie tunajšieho súdu, sp. zn. 6CoE/75/2017 zo dňa 15.08.2017, o ktoré rozhodnutie povinný vo svojom vyjadrení opiera svoje závery. Ústavný súd vytýkal krajskému súdu, že nijako nevysvetlil, prečo sa odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v rozhodnutí, sp. zn. 6ECdo/7/2013, ktorý postup považoval za v rozpore s princípom právnej istoty.

13. Exekúcia, vedená oprávneným proti povinnému, sa týka peňažného nároku, ktorý nemá spotrebiteľský charakter a opiera sa o exekučný titul, ktorým je právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok vydaný v nespotebiteľskom rozhodcovskom konaní. Nie sú nijaké pochybnosti o tom, že povinný sa v rámci rozhodcovského konania v podstate nijako nebránil, existenciu a platnosť rozhodcovskej zmluvy, ale ani právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť v priebehu rozhodcovského konania nenamietal. Z obsahu spisu vyplýva, že povinný v postavení žalobcu podal dňa 20.02.2017 na Okresnom súde Bratislava V. proti oprávnenému v postavení žalovaného žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý má byť v tomto exekučnom konaní exekučným titulom a súčasne podal návrh na odklad vykonateľnosti tohto rozhodcovského rozsudku. Okresný súd Bratislava V. svojím uznesením zo dňa 06.07.2018, č.k. 29Cr/1/2017-97 odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, sp. zn. RD/149/2016, vydaného dňa 19.12.2016 Rozhodcovským súdom Royal Development až do právoplatného skončenia konania vo veci samej (č.l. 118-121).

14. Vzhľadom na uvedené závery najvyšších súdnych autorít s poukazom na Čl. 2 CSP (princíp právnej istoty) odvolací súd musí konštatovať, že súd prvej inštancie nevysvetlil, prečo sa odchyľil od právneho názoru vysloveného Najvyšším súdom Slovenskej republiky v jeho rozhodnutí (uvedené v bode 10 tohto rozhodnutia) a postupoval i v danej veci tak ako by sa jednalo o vzťah spotrebiteľský (skúmal právomoc rozhodcovského súdu) bez toho, aby vysvetlil, aké úvahy, odlišné od úvah uvedených najvyšším súdom, ho k uvedenému záveru viedli.

15. Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

16. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť námietky povinného s prihliadnutím na uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky a rozhodnúť jednak o námietkach povinného a vychádzajúc z obsahu spisu i o jeho návrhu na odklad exekúcie.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu dovolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).